

Vaqif Yusifli – 75

Onunla çox ədəbi tədbirlərdə, çox görüşlərdə olmuşam. Bakıda, Sumqayıtda, Lənkəranda, Qubada... Hamısında da görmüşəm ki, ədəbi proses, poeziya və nəşr, xüsusilə də klassiklərimiz haqqında danışdıqları bilmədiyim filoloji mətləblərlə doludur. Füzuli şeirinin elə qatlarına nüfuz edir ki, əzberdən elə şeirlərini deyib açmasını verir ki, heyran qalıram. Onu hər dinleyəndə ədəbiyyatın necə dərin və dalğalı nəhr olduğunu anlayır, hətta bir qədər də bu aləmdə olmağımdan eymənirəm.

“Qələminin fəhləsi” olan alim

Filologiya elmləri doktoru, AMEA N.Gencəvi adına Ədəbiyyat İnstитutu Ədəbi tənqid şöbəsinin müdürü, Əməkdar mədəniyyət işçisi Vaqif Yusifli əli qələm tutana qədər oxuyub-öyrənmiş, bu gün də yaza-yaza oxuyub öyrənen yazarlardandır. Qeyri-adi çalışsanlıq, fəaliyyət dairəsinin genişliyi onun özünütəsdinqində mühüm amil olub. Buna görə də kitabları, məqalələri, esseləri, resenziyaları həm alimanədir, həm də şairənə. Ahənrüba kimi adamı çəkir.

Vaqif müəllim universitetin filologiya fakültəsini bitirdikdən sonra üç il Masallıda dil-ədəbiyyat müəllimi işləyib. Sonra aspirantura həyatı, alimlik missiyası, ədəbi prosesin durmadan incələnməsi həyat amalı olub. 55 illik zəhmətin bəhrəsi olan 30 kitab, yüzlərlə məqalə hasilə gelib.

“Azərbaycan qəzəli”, “Poeziya və zaman”, “Rəsul Rza və müasir Azərbaycan poeziyası”, “Sındır qəfəsi”, “Məmməd Araz dünyası”, “Yaxşı ki, varsan”, “Bu ne sehrdir belə”, “Karvanbaşı, yolun həyənadır” kimi kitablarını oxuduqca hər kəs istər-istəməz o söz karvanına qoşulub gedir.

AMEA-nın prezidenti, akademik İsa Həbibbəyli yazıçı ki, çağdaş ədəbi proses-də, tənqid və ədəbiyyatşunaslıqda, elmi mühitdə Vaqif Yusiflinin özünəməxsus yeri, rolu və təsiri, sanballı payı və izi var. Dövrümüzün ümumi elmi-ədəbi mənzərəsini Vaqifsız tam təsəvvür etmək çətindir. Ədəbiyyat, tənqid və ədəbiyyatşunaslıq onun sadəcə, məşgulliyət sahəsi deyil, taleyidir, həyatının əsas hissəsidir, tərcüməyi-halının mühüm göstəricisidir. “Vaqif Yusiflinin ədəbi-tənqidli əsərlərində elmiliklə publisistika vəhdətdə çıxış edir. Doğrudur, bu məqamlarda elmin payı həmişə publisistikanın payından çox olur. Vaqif Yusiflinin tənqidində hər iki tərəfin, hər iki arqumentin özünəməxsus yeri, bir-birini inkar etməyən, lakin tamamlayan funksiyası vardır”.

Müdirlik yaşlı görkəmli filoloq gənciliyindən üzübüri qərəzdən uzaq, konyukturaya uymayan, tebiiliyi və xeyirxahlığı

əsas götürən olub. Elə kitablarından birini "Ürəyimi sərdim günəşə" adlandırması həm də onun daxili aləmini, xarakterini ifadə edir. Zəhmətkeş alim klassik və dəhilərdən də, az tanınan müəlliflərdən də eyni səmimiyyət və məsuliyyətlə yazır. Tanınmışların "sirlər aləmi"ni açır, gənc qələm sahiblərinə qol-qanad verir (özü də heç bir minnət qoymadan).

Bu sətirlərin müəllifi haqqında da Vaqif Yusifli bir neçə məqalə yazıb. “Ulduz” jurnalında, “Ədəbiyyat” və “Ədalət” qəzetlərində, həmçinin “Ədəbi proses” və “Sumqayıtda ədəbi həyat” kitabında. Dediym odur ki, diqqətinə, həssas münasibətine görə ustad tənqidçiye mənim də təşəkkür borcum var.

İlqar Fəhmi haqlı olaraq yazır: “Ədəbi mühitdə çox az sayılı insanlar var ki, bu qədər söz adının həyatında özünəməxsus yeri olsun, onun qarşısında bu qədər söz adımı özünü borclu hiss eləsin. Tanınmış alimimiz, gözəl tənqidçi, filologiya elmləri doktoru Vaqif Yusifli məhz belə alımlarımızdır. Ədəbi mühitdə nadir adamlar tapmaq olar ki, Vaqif müəllim onun ədəbi yaradıcılığında iştirak etməmiş olsun, onun yaradıcılığı haqqında fikir bildirməmiş olsun”.

Azərbaycan ədəbiyyatının uğurları və kəsirləri, xüsusilə də vəzifələri hər zaman onun başlıca mövzusudur. Yüz yaşasın!